

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM
TẠI THỤY SĨ

78
1&2
2021

Xuân Yêu Thương

Hãy hằng có tình yêu thương anh em

Hêbơơ 13:1

<u>Bài viết – Suy Gẫm:</u>	Trang
Chia sẻ niềm vui của tình yêu thương	3
Hãy yêu thương nhau	5
Cơ-đốc nhân ăn tết	7
Nhớ trước quên sau	12
Cải thiện đời sống trong năm mới	15
Pháo hoa cuộc sống	19
Đọc sách :Theo Dấu Chân Chúa – Charles M, Sheldon	20
(chương 11 & 12)	

Sinh Hoat Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Đồ Kinh Thánh – <i>Liên Nguyễn</i>	35
Thông báo	36

Ủng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Nguyễn Thị Liên,
Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Chia sẻ niềm vui của tình yêu thương

“Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy.” – 1 Giăng 4:16

Cảm ơn Chúa vì ân điển và sự thương xót của Ngài không xiết kể trên cuộc đời mỗi chúng ta. Đức Chúa Trời của hôm qua, hôm nay cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài đã lấy lòng nhin nhục mà đổi cùng chúng ta. Đang khi chúng ta là kẻ có tội, Đấng Christ đã bởi tình yêu; vì chúng ta mà chịu chết.

Mỗi ngày, bằng cách nào đó mỗi chúng ta đều kinh nghiệm được tình yêu và sự bình an của Đức Chúa Trời; kinh nghiệm được công việc của tay Ngài trong mọi sự. Bước sang năm mới, cầu xin Chúa ban cho bạn một tấm lòng đầy dẫy tình yêu thương, đến nỗi tràn ra xung quanh cho những người khác. Vì điều răn lớn nhất là yêu. Chúa đã yêu chúng ta thế nào, hãy yêu thương nhau thế ấy:

Thánh thay là Đức Chúa Trời rất lớn và đáng tôn!

Cả trái đất đầy dẫy sự vinh hiển Ngài.

Cảm tạ Chúa vì tình yêu quá lớn Ngài đã bày tỏ qua sự chết của Con Ngài trên thập tự giá để cứu chuộc con. Trọn đời con sẽ ngợi khen và chúc tụng ba ngôi Đức Chúa Trời, vì chỉ một mình Ngài khiến chén con phước hạnh và sự vui mừng.

Có ba điều: Đức tin, sự trông cậy và tình yêu thương; thì tình yêu thương quan trọng hơn hết thảy. Bởi tình yêu của Ngài nhân loại ngày hôm nay tìm thấy niềm hy vọng. Bởi ơn thương xót của Ngài mà mọi dân, mọi nước được thăm viếng, được yên ủi và chữa lành. Cũng bởi tình yêu Ngài mỗi chúng con được hiệp một, trở nên thân thể của Đấng Christ.

Tạ ơn Chúa vì hơi thở sự sống của Ngài nuôi dưỡng linh hồn con mỗi ngày. Bước sang năm mới, xin giúp con nhận lãnh tình yêu vô điều kiện của Ngài với lòng biết ơn và sự tin cậy, để con được chia sẻ sự vui mừng của tình yêu thương với những người khác. Xin giúp con tiết độ và tỉnh thức trước mọi sự lừa dối,

ghen ghét mà quở gieo vào lòng con. Nguyên Thần Chúa giúp con đứng vững trong đức tin mà chống cự nó, nâng đỡ và yêu thương anh em mình, là những người đồng chịu sự hoạn nạn giống con (1 Phi-e-rơ 5:8-9).

Xin ban cho con sức lực của Ngài để đối diện với mọi vấn đề xảy đến trong ngày hôm nay một cách khôn ngoan và tin cậy. Nguyên Chúa Thánh Linh kiểm soát mọi suy nghĩ, cảm xúc và hành động của con; để mọi việc con làm đều bày tỏ sự khiêm nhường, nhịn nhục, yêu thương đối với mọi người. Và qua đó họ sẽ thực sự thấy được Chúa là Đấng đang sống trong con.

1 Cô-rinh-tô 13:8 *“Tình yêu thương chẳng hề hư mất bao giờ.”*

1 Giăng 4:18 *“Quyết chẳng có điều sợ hãi trong sự yêu thương, nhưng sự yêu thương trọn vẹn thì cắt bỏ sự sợ hãi; vì sự sợ hãi có hình phạt, và kẻ đã sợ hãi thì không được trọn vẹn trong sự yêu thương.”*

1 Cô-rinh-tô 13:13 *“Nên bây giờ có ba điều này: đức tin, sự trông cậy, tình yêu thương; nhưng điều quan trọng hơn trong ba điều đó là tình yêu thương.”*

1 Giăng 4:19 *“Chúng ta yêu, vì Chúa đã yêu chúng ta trước.”*

Rô-ma 12:9-10 *“Lòng yêu thương phải cho thành thật. Hãy ghét sự dữ mà mến sự lành. Hãy lấy lòng yêu thương mềm mại mà yêu nhau như anh em; hãy lấy lễ kính nhường nhau.”*

Biên dịch: Hồng Ân

Nguồn: Christianstt.com

Hãy Yêu Thương Nhau

Chúa Giê-xu khẳng định tình yêu thương chính là một đặc tính quan trọng của cộng đồng những người thuộc về Ngài. Chính Chúa đã yêu chúng ta trước, đã bày tỏ tình yêu Ngài dành cho chúng ta và truyền dạy chúng ta hãy yêu thương nhau. Nếu nhìn vào đời sống của bạn hiện nay, liệu bạn có đang thực thi điều Chúa dạy hay chưa?

“Hãy hết lòng yêu thương nhau tha thiết” (1 Phi-e-rơ 1:22a)

Trong đời sống thuộc linh của mình, chúng ta phải chân thực với nhau. Có thể việc bày tỏ con người thật của mình ra cho người khác không phải là điều dễ dàng, nhưng đó là điều cần thiết mà chúng ta phải làm. Người khác thấy gì nơi chúng ta? Họ có thấy sự tự cao tự đại, hay họ sẽ thấy một người sẵn sàng ban cho và phục vụ, một người biết quan tâm và đầy dẫy lòng thương xót?

Là người tin Chúa Giê-xu, tôi biết rằng cuộc đời tôi phải luôn phản chiếu Đấng Christ ra cho tất cả mọi người. Tôi biết mình bất toàn, thiếu hụt, nhưng tôi cố gắng mỗi ngày để vâng theo Lời Chúa dạy, và “yêu người lân cận như mình”. Tôi nghĩ rằng đây là một đặc điểm vô cùng quan trọng của người Cơ Đốc. Và đó là lý do vì sao Chúa đặc biệt nhấn mạnh điều này xuyên suốt Kinh Thánh.

“Ta ban cho các con một điều răn mới, ấy là các con phải yêu thương nhau. Như Ta đã yêu thương các con thế nào thì các con cũng hãy yêu thương nhau thế ấy” (Giăng 13:34).

“Hãy yêu thương nhau thân thiết như anh em; hãy hết lòng kính nhường nhau” (Rô-ma 12:10).

“Nhờ vâng phục chân lý, anh em đã thanh tẩy linh hồn mình để có được tình huynh đệ chân thành. Hãy hết lòng yêu thương nhau tha thiết” (1 Phi-e-rơ 1:22)

Trong các câu Kinh Thánh ở trên, chúng ta thấy rõ ràng việc yêu thương nhau là “hãy”, tức đây là mệnh lệnh, điều răn chứ không phải là một sự lựa chọn. Vậy thì chúng ta phải thực hiện điều răn này như thế nào? Điều đầu tiên là thái độ vâng lời. Tiếp đến, chúng ta cần cầu xin sự giúp đỡ của Chúa qua việc cầu

nguyện. Điều này không phải lúc nào cũng dễ làm, nhưng chúng ta phải yêu thương và nhìn theo cái nhìn của Chúa.

Đức Chúa Trời là tình yêu thương. Ngài là Đấng tạo nên sự yêu thương. Nếu chúng ta ở trong mối thông công gần gũi với Ngài, chúng ta sẽ biết Ngài, hiểu rõ thuộc tính và bản chất Ngài. Và khi đó, mặc lấy chiếc áo yêu thương sẽ không phải là điều quá khó để thực hiện.

“Nhưng chúng ta thuộc về ban ngày nên hãy tiết độ, mặc áo giáp bằng đức tin và tình yêu thương, lấy hi vọng về sự cứu rỗi làm mũ trận” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:8)

Việc tự nhiên bạn thường làm khi bước vào một ngày mới là mặc một bộ quần áo mới. Cũng vậy, chúng ta cũng phải mặc lấy áo giáp bằng đức tin để đương đầu với những thách thức của đời sống mỗi ngày. Nhưng đừng chỉ dừng lại ở đó. Hãy nhớ mặc lấy cho mình áo giáp bằng tình yêu thương. Hãy dành thời gian tìm kiếm những phương cách để đến với những ai đang cần được kinh nghiệm tình yêu thương trong cuộc đời họ. Và khi bạn nhìn thế giới trong cái nhìn yêu thương của Đức Chúa Trời, cuộc đời bạn sẽ hoàn toàn thay đổi.

Cầu nguyện: Cảm ơn Chúa vì Ngài là tình yêu thương và Ngài đã yêu thương con bằng tình yêu đời đời. Xin giúp con có thể sống khiêm nhường, yêu thương người khác như chính Chúa đã yêu con. Con cầu nguyện, trong danh Chúa Giê-xu Christ. A-men.

Bạn thân mến, hôm nay bạn có thể bày tỏ tình yêu thương cho những người xung quanh mình bằng việc dành thời gian lắng nghe những lời chia sẻ, gửi đến những lời khích lệ khi người đó đang gặp khó khăn, và tùy vào điều kiện cụ thể, bạn có thể giúp nhau bằng những món quà vật chất.

(Tĩnh nguyện hằng ngày)

Cơ Đốc Nhân Ăn Tết

Vào cuối năm âm lịch, các nhà thờ lại rộn ràng trưng dọn cảnh đào, cảnh mai để đón Xuân. Năm nay cũng thế, Tết Việt Nam của Cơ đốc nhân có gì khác so với những người Việt Nam chưa biết Chúa? Chúng ta, những người tin Chúa có bỏ truyền thống từ bao đời của người Việt ta như thường hay hiểu lầm đó không? Cơ đốc nhân cũng ăn Tết như tất cả mọi người. Chúng ta cũng sắm sửa, quét dọn, trưng bày.

Thịt mỡ, dưa hành, câu đối đỏ,
Nêu cao, tràng pháo, bánh chưng xanh.

Câu nói trên cho chúng ta biết bao nhiêu điều đặc biệt trong ngày Tết Việt Nam. Thịt mỡ và dưa hành là điều chắc chắn nhà ai cũng có. Chỉ khác có một điều, thịt mỡ ở miền Bắc ngoài nồi thịt ba rọi hay nạc đùi kho trứng, còn có nồi thịt đông mà trong đó, nước và mỡ ra từ da lợn đông cứng lại cùng với những miếng nấm mèo đen, miếng thịt trắng lẫn lộn ... là đặc biệt hơn trong miền Nam. Dưa hành thì nhiều loại chế biến khác nhau, từ dưa hành màu đỏ thật thơm, củ kiệu trắng, dưa tỏi trắng, dưa cải xanh còn hăng mùi cải bẹ xanh, dưa tiêu hạt xanh, cho đến dưa ớt đỏ và xanh cay xé họng. Và dĩ nhiên cách làm dưa ở cả ba miền Bắc, Trung, Nam đều có những cái khác nho nhỏ tạo nên cái hương vị đặc trưng của thói quen ăn uống từng miền. Và Cơ đốc nhân chúng ta cũng đón Tết với thịt mỡ, dưa hành như thế.

Còn về câu đối đỏ, tôi chợt nhớ đến bài thơ Ông Đồ Già của nhà thơ Vũ Đình Liên:

Mỗi năm hoa đào nở
Lại thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Bên phố đông người qua
(Đăng trên báo Tinh Hoa, năm 1936)

Các câu thơ cho thấy việc các cụ đồ giỏi chữ ngày xưa làm trong những ngày Tết: Các cụ bày mực tàu và giấy đỏ ở bên lều đường, khi có người thuê thì vẽ chữ đen như rồng bay, phượng múa trên nền giấy đỏ thắm – màu người ta vẫn cho là màu hên! Ông đồ già bán kiến thức và tài năng mình như thế để kiếm ít tiền trong ba ngày Tết. Và đoạn cuối của bài thơ thật buồn, vì cái thời của ông Đồ đã qua rồi, việc bút nghiên của một nhà Nho không còn thời thượng nữa nên chẳng còn ai để ý đến ông:

Nhưng mỗi năm mỗi vắng
Người thuê viết nay đâu?
Giấy đỏ buồn không thắm
Mực đọng trong nghiên sâu...

Bài thơ của cụ Vũ Đình Liên làm cho người ta rất có cảm tình với ông đồ già và với tập tục viết câu đối trong ngày Tết. Chẳng ai còn nhớ rằng tục lệ này đã đến từ một nguồn dị đoan. Theo sử sách, câu đối lúc đầu là bùa bát quái được người Trung Hoa cổ xưa dùng để treo ở giữa đòn dông nhà và dán hai bên cửa để giữ yên nhà cửa, xua đuổi không cho ma quỷ đến gần. Người Việt đã biến việc viết câu đối này thành một trò chơi tao nhã của các bậc trí thức. Các câu đối được để ý sao cho vừa đối ý lại vừa đối chữ, thể hiện luân lý, nhân văn của quê hương, đất nước và trí tuệ của người làm câu đối. Tục viết câu đối treo ở phòng khách nhà vào dịp đầu năm trở thành một tập tục đẹp của nhiều gia đình. Chúng ta thấy tại nhà thờ vào mùa Tết có những câu đối nói lên mục tiêu, khái tượng của Hội Thánh trong năm hoặc nói lên nội dung những lời dạy trong Kinh Thánh được treo lên. Là một con cái Chúa, tôi không tin dị đoan, nhưng biết chắc một điều: Lời Kinh Thánh nếu được ứng dụng chắc chắn sẽ đem lại cho người làm theo những phước hạnh lớn lao. Không phải chỉ để treo lên cho có, hay để làm đẹp trong một thời điểm nào đó.

Việc làm cây nêu cao cùng những bùa chú, lục lạc treo trên đó để đuổi quỷ không cho nó quay trở về ngày nay hầu như không còn trong xã hội chúng ta nữa.

Đọc qua trích đoạn dưới đây để biết tại sao người ta đốt pháo, chúng ta sẽ hiểu được đây cũng là một trong những cách làm dị đoan của con người:

Từ xưa đến nay, pháo được cho là có sức mạnh xua đuổi tà ma, chúng sẽ hoảng sợ trước những tiếng pháo nổ lớn. Pháo được sử dụng cho mục đích này tại hầu hết các sự kiện như đám cưới, đám tang, sinh nhật, mừng thọ,... đặc biệt là vào dịp Tết Nguyên Đán để xua đuổi ma quỷ cho một năm may mắn.

Ngoài ra đốt pháo cũng là một cách dự đoán tương lai. Nhà ai đốt pháo không nổ phải châm lại hai ba lần, hay pháo nổ rời rạc thì năm đó làm ăn không thuận lợi. Đám cưới mà đốt pháo không nổ cũng là một điềm xui.

Trong lễ mừng thọ, mừng thăng quan, mừng sinh con trai, mừng tân gia, người ta đốt pháo khi cử hành lễ gia tiên, và khi có những quan khách sang trọng đến. Trong ngày Tết, người ta đốt pháo lúc giao thừa và sau đó là suốt ba ngày Tết. Khi đến nhà ai chúc Tết, khi vào cổng, khách cũng có thể đốt một phong pháo để chúc mừng.

Khi chưa tin Chúa, tôi cũng nghĩ ít nhiều như vậy. Nhưng giờ đây đã biết Chúa rồi tôi cũng biết rằng mấy viên pháo nổ lẹt đẹt đó chỉ làm cho ma quỷ cười ha ha thích thú. Bởi vì chỉ có quyền năng của Chúa của đất trời vũ trụ mới có thể xua đuổi chúng được. Ai từng ở dưới quyền lực của sự tối tăm, rồi được quyền năng giải cứu ấy của Chúa, người đó ắt sẽ hiểu được tại sao việc đốt pháo trừ tà này là vô hiệu quả. Tôi rất vui vì lệnh cấm đốt pháo ở Việt Nam, vì hàng năm lúc còn cho đốt pháo, không biết bao nhiêu tai nạn xảy ra vì pháo!

Đốt pháo để thử đoán tương lai cũng giống như những hình thức dị đoan khác vào ngày đầu năm, như không quét nhà, hoặc quét ngược vào trong để tài lộc không ra khỏi nhà; đi hái lộc – hái những nhánh non mới nhú về cắm ở nhà để “Tống cổ, nghinh tân”, xua đi những điều không may mắn trong năm cũ, mong những điều tốt đẹp sẽ đến trong năm mới...[3], tục xông nhà, múa lân, xin xăm ... những điều mà Cơ đốc nhân không còn làm nữa vì hoàn toàn tin cậy Chúa đang Đấng tể trị, tháng ngày là Chúa ban cho, mọi điều xảy đến cho cuộc đời mình là do bàn tay dìu dắt đầy yêu thương và quyền năng của Chúa. Niềm tin này đem lại vững lòng, an toàn biết bao! Sẽ khiến chúng ta bước vào trong năm mới với lòng biết ơn và muồn cảm tạ, ngợi khen Chúa.

Tối 30 tháng 12 Âm lịch, Cơ đốc nhân đón Giao Thừa với ý thức rằng một năm đã trôi qua và ôn lại những phước hạnh, buồn vui trong năm cũ. Đây là dịp để đếm lại các ơn phước Chúa, kể tên từng ơn lành Chúa ban cho để dâng lời tạ ơn như lời một bài hát:

Hãy đếm ơn trên, hãy kể tên linh ân

Chắc chắn anh sẽ thấy phước ân Chúa luôn tuôn tràn.

(Hãy Đếm Các Ân Phước Chúa Ban, Thánh Ca 674)

Cành đào ngày Xuân

Ngày mồng một là ngày ra mắt Chúa, là Vua trên muôn vua, Chúa trên muôn chúa và Thần trên cả mọi thần. Các Cơ đốc nhân tìm đến nhà thờ để thờ phượng Ngài, dâng thì giờ đầu năm chúc tôn Chúa là Đấng ban cho mình một năm nữa để sống. Đây cũng là dịp để xin Chúa cho mình khôn ngoan biết sử dụng ngày tháng mới này một cách có ý nghĩa cho Chúa, cho tha nhân và cho chính mình.

Xin Chúa dạy chúng con biết đếm các ngày của chúng con, hầu cho chúng con được lòng khôn ngoan. (Thánh Thi 90:12)

Cơ đốc nhân có gia đình nhỏ của mình và gia đình lớn là nhà của Chúa. Được ăn Tết sum vầy với người thân trong gia đình nhỏ là một niềm hạnh phúc. Được đến Hội Thánh để cùng vui vẻ ca ngợi, thờ phượng Chúa chung với nhau và cùng nhau nghĩ đến những việc lành mà mình sẽ làm trong năm mới là điều thật tuyệt vời. Bạn có vui không khi cùng anh chị em tôn cao Chúa trong ngày đầu năm? Bạn có hạnh phúc không khi sống ngày đầu năm trong sự chan hòa của gia đình lớn của Chúa? Nguyên mỗi Hội Thánh sẽ là căn nhà thuộc linh ấm cúng, yêu thương, đầy yên ủi và phước hạnh của con dân Chúa.

Mùa Đông đã qua, mùa mưa đã dứt rồi

Kìa mùa Xuân vĩnh viễn với muôn hoa tươi (Bài hát Mùa Xuân Vĩnh Viễn, nhạc và lời Trần Thượng Trí)

Chúng ta sẽ chúc gì cho nhau trong năm mới này? Chắc chắn sẽ không phải là những lời chúc ngoài cửa miệng. Chẳng phải những lời chúc may mắn tùy

thuộc vào sự hên xui. Cũng chẳng phải một sự ban phước mơ hồ của một thần thánh hộ mệnh nào đó....

Lời chúc phước cho nhau chính là trong cái nhìn bao dung, thương yêu, biết Chúa đã ban ân sủng cho mình cũng như cho anh chị em mình. Tất cả chúng ta nếu không bởi ân thương xót của Chúa đều không xứng đáng hưởng phước thiên đàng mà Chúa Giê-xu ban cho.

Lời chúc phước cho nhau là những lời cầu thay cho anh chị em suốt trong năm, cho mỗi một ngày, những lời thì thầm có khi một mình bên chân Chúa.

Lời chúc phước cho nhau là khiêm tốn nhận sự rửa chân của Chúa và rửa chân cho nhau để tất cả đều có phần ở trong Chúa: dự phần trong gian khổ, trong sự thương khó, và cũng là dự phần trong vinh hiển đời đời với Chúa.

Nguyện Chúa cho năm mới này được tràn đầy ý nghĩa khi chúng ta hầu việc Chúa và được thấy kết quả Chúa ban cho. Đức tin thật không bao giờ tách rời với hành động. Nguyện mọi hành động xuất phát từ đức tin nơi Chúa của anh chị em và tôi trong năm mới này sẽ được sự chúc phước dồi dào từ Chúa.

Ân Điền

(hoithanh.com)

NHỚ TRƯỚC QUÊN SAU

Thưa quý độc giả,

Chúng ta đang bước vào Năm Mới 2021, có thể nói năm 2020 là năm có nhiều biến động nhất trong đời sống từ trước đến nay với đại dịch Covid-19, với những xáo trộn chính trị, với thiên tai và với khó khăn của nhiều cá nhân và gia đình. Có lẽ chúng ta không còn muốn nhớ lại những gì đã xảy ra trong năm cũ để bước vào năm 2021 với nhiều hy vọng. Hy vọng đại dịch sẽ chấm dứt. Hy vọng đời sống sẽ trở lại bình thường. Nhưng rồi hy vọng đó sẽ đến với chúng ta hay không?

Trong những ngày này, một vài điều chúng ta cần nghĩ đến để chuẩn bị cho mình bước vào Năm Mới, sau năm 2020 đầy thử thách. Lời của sứ đồ Phao-lô trong lá thư ông viết cho các tín hữu tại thành phố Phi-líp đang khi ông bị tù ở La-mã là những lời đáng cho chúng ta suy nghĩ và dựa vào để sống. Ông viết:

Tôi cứ làm một điều: quên đi những gì phía sau mà bươn đến những gì trước mặt. Tôi nhắm mục đích mà chạy, để giết giải về tiếng gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu (Thư Phi-líp 3:14)

Năm 2020 đầy đầy đau thương và khó khăn và không dễ cho chúng ta quên, nhưng điều chúng ta cần làm là “quên đi những gì phía sau” như điều Phao-lô đã làm. Quên là đừng tập trung, đừng suy nghĩ đến những điều đó nữa! Những gì đã qua, dù tốt hay xấu, đều đã qua, chúng không trở lại. Nhắc lại sẽ chỉ thêm ưu phiền và không ích lợi gì. Vấn đề của con người chúng ta là thường nhớ những điều đáng quên và quên những chuyện đáng nhớ. Những khó khăn, thử thách trong quá khứ đã qua, chúng ta không nên nhắc lại. Thay vào đó, những ơn phước, những điều vui là những điều ta cần nhớ lại để được an ủi. Có người đã nói, “*Hãy đếm hạnh phúc, đừng đếm tai họa. Hãy đếm những người bạn, đừng đếm kẻ thù!*” Quên chuyện đằng sau là như vậy. Là bỏ qua những gì không đáng nhớ, không nên nhớ. Thay vào đó, sứ đồ Phao-lô nói:

Bươn đến những gì trước mặt... nhắm mục đích mà chạy!

“Bươn đến” chẳng những là hướng về nhưng cũng mang ý nghĩa cố gắng tối đa, vươn mình lên, cố đạt tới. “Những gì trước mặt” là nói đến mục đích của đời sống:

Tôi nhắm mục đích mà chạy!

Để có thể vươn mình về phía trước, chúng ta cần có mục đích cho đời sống. Không có mục đích, chúng ta sẽ không đi đến đâu cả. Quý vị có mục đích cho đời sống mình không? Mục đích sống của quý vị là gì? Chẳng lẽ chúng ta sinh ra đời, sống vài mươi năm với những khổ đau rồi thôi, không còn gì nữa? Nếu vậy thì cuộc đời này thật không đáng sống. Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta, đặt chúng ta trên trần gian này với một mục đích đó là làm rạng Danh Thiên Chúa, bày tỏ quyền năng và chương trình của Ngài. Lời Chúa dạy:

Ta đã dựng nên họ vì vinh quang Ta (Tiên tri Ê-sai 43:7)

Thiên Chúa tạo dựng chúng ta vì vinh quang của Ngài có nghĩa là đời sống của chúng ta phải đem lại vinh quang cho Thiên Chúa. Người khác phải thấy vinh quang của Thiên Chúa qua đời sống của chúng ta. Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta để chúng ta tôn thờ Ngài. Không tôn thờ Thiên Chúa là chúng ta đã không làm đúng bổn phận của tạo vật. Tạo vật phải tôn thờ Tạo Hóa. Tạo vật không tôn thờ Tạo Hóa thì không khác gì làm con mà khước từ cha mẹ, sống mà không kể gì đến bậc sinh thành của mình.

Lời dạy đầu tiên trong Sách Giáo Lý Vấn Đáp Westminster là câu hỏi sau:

Mục đích chính của đời sống con người là gì?

Và câu trả lời là:

Mục đích chính của đời người là làm rạng Danh Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi!

Thiên Chúa tạo dựng chúng ta để chúng ta có thể tận hưởng Ngài và để tận hưởng Ngài, chúng ta phải sống làm rạng Danh Ngài, sống theo chương trình và ý định của Thiên Chúa. Sứ đồ Phao-lô đã sống với mục đích đó vì ông gọi mục đích của đời sống ông là “tiếng gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.” Thiên Chúa đã gọi ông làm con của Ngài và khi nghe được tiếng gọi, ông đã sống theo tiếng gọi đó.

Sứ đồ Phao-lô coi cuộc đời là một cuộc chạy đua, không phải đua tranh với đời hay với người khác nhưng là cuộc chạy với giải thưởng chờ đợi ở cuối đường. Giải thưởng đó là đời sống vĩnh hằng, không những là trong đời sau nhưng là một đời sống có ý nghĩa ở trần gian này. Phần thưởng ở cuối đường là điều chắc chắn vì Phao-lô cũng nói:

Chính tôi đã được Chúa Cứu Thế Giê-xu giạt giải cho tôi rồi! (Thư Phi-líp 3:12b)

Chúa giạt giải cho Phao-lô nghĩa là phần thưởng ở cuối đường là điều chắc chắn, chúng ta chỉ cần nhắm về mục đích đó để tham dự cuộc chạy trên đời.

Năm 2020 qua đi với tất cả những đau thương, buồn khổ của năm cũ. Chúng ta cần quên đi những chuyện phía sau đó và bươn mình về phía trước, về mục đích ở cuối đường là giải thưởng Đức Chúa Trời đang chờ đợi ban cho chúng ta. Sứ đồ Phao-lô bắt đầu câu nói của ông với những chữ: “Tôi cứ làm một điều.” “Tôi cứ làm một điều” nói lên quyết tâm của Phao-lô, quyết tâm đó là quên đi chuyện cũ, nhắm mục tiêu phía trước để tiến bước. Đây cũng phải là quyết tâm của chúng ta trong Năm Mới này, quyết tâm quên đi chuyện cũ và nhắm vào mục đích của đời sống Thiên Chúa đã chuẩn bị cho chúng ta. Mục đích đó là sống làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi.

Hãy bắt chước sứ đồ Phao-lô và nói rằng:

Tôi cứ làm một điều: quên đi những gì phía sau mà bươn đến những gì trước mắt. Tôi nhắm mục đích mà chạy, để giạt giải về tiếng gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu (Thư Phi-líp 3:14)

Mục sư Nguyễn Thi

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

CẢI THIỆN ĐỜI SỐNG TRONG NĂM MỚI

Vào tháng 12, gần một nửa số người Mỹ đưa ra ít nhất một giải pháp cho năm mới sắp tới. Một cuộc khảo sát gần đây do Marist College Institute for Public Opinion thực hiện đã tiết lộ 21 nghị quyết hàng đầu của người Mỹ. 21 độ phân giải đó có thể được nhóm thành ba loại:

Cải thiện sức khỏe: giảm cân, tập thể dục nhiều hơn, ăn uống lành mạnh, ngừng những chất kích thích.

Cải thiện cuộc sống: một công việc tốt hơn, quản lý tài chính tốt hơn, đi học lại, tận hưởng cuộc sống, du lịch, một ngôi nhà mới.

Cải thiện hành vi: trở thành một người tốt hơn, sử dụng thời gian tốt hơn, đặt mục tiêu, dành nhiều thời gian cho gia đình, tử tế hơn với người khác, ít lo lắng hơn.

Đọc Kinh Thánh thường xuyên giúp cải thiện sức khỏe, cải thiện cuộc sống, cải thiện hành vi và giúp bạn đến gần Đức Chúa Trời hơn.

1. Đọc Kinh Thánh cải thiện sức khỏe của bạn.

Theo trang Mayo Clinic, nhiều vấn đề sức khỏe thể chất và cảm xúc là kết quả của căng thẳng, có thể ảnh hưởng đến cơ thể, suy nghĩ và cảm xúc của bạn và hành vi của bạn. Trên thực tế, căng thẳng không được kiểm soát có thể góp phần gây ra nhiều vấn đề sức khỏe, chẳng hạn như huyết áp cao, bệnh tim, béo phì và tiểu đường. Các tác động phổ biến của căng thẳng đối với cơ thể của bạn bao gồm đau ngực, đau cơ, mệt mỏi và khó ngủ. Căng thẳng có thể dẫn đến các vấn đề về cảm xúc như tức giận, trầm cảm và lo lắng. Khi bị căng thẳng, bạn có thể ăn quá nhiều hoặc ăn quá no, ít tập thể dục hơn.

Đọc Kinh Thánh giúp bạn kiểm soát căng thẳng như thế nào? Đôi khi được gọi là “bức thư tình của Đức Chúa Trời gửi cho chúng ta”, Kinh Thánh nhắc

nhờ bạn xuyên suốt rằng Đức Chúa Trời đã tạo ra bạn theo hình ảnh của Ngài và yêu thương bạn sâu sắc, ngay cả khi bạn rời xa Ngài. Kinh thánh khuyến khích, đem lại sự thoải mái, tái đảm bảo, thêm sức và sự an bình.

Trong Lu-ca 12, Chúa Giê-su nói với các môn đồ và chúng ta, đừng lo lắng. Sứ đồ Phao-lô nhắc lại tâm tình đó trong Phi-líp 4: 6-7: Chớ lo phiền chi hết, nhưng trong mọi sự hãy dùng lời cầu nguyện, nài xin, và sự tạ ơn mà trình các sự cầu xin của mình cho Đức Chúa Trời. Sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết, sẽ gìn giữ lòng và ý tưởng anh em trong Đức Chúa Giê-xu Christ.

2. Đọc Kinh Thánh cải thiện cuộc sống của bạn.

Đa-vít mô tả Lời Đức Chúa Trời trong Thi thiên 119:105: “Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi và ánh sáng cho đường lối tôi”. Dù bạn đang đi trên con đường nào, Kinh Thánh có thể chỉ cho bạn những bước đúng đắn để thực hiện. Đó là hướng dẫn hoàn hảo để sống, vì những lý do bao gồm:

Kinh thánh chứa đầy sự khôn ngoan. Sa-lô-môn đã cầu nguyện để có được sự khôn ngoan và sử dụng nó để lãnh đạo dân Y-sơ-ra-ên, lời Chúa còn cung cấp nhiều lời khuyên hiền triết trong một số sách Cựu Ước. Các sách Phúc âm ghi lại những lời dạy của Chúa Giê-su, ngay cả những người chỉ trích được coi là thầy cũng không bằng.

Cựu ước bao gồm Luật pháp, phần lớn là các điều răn về việc sống một đời sống đẹp lòng Đức Chúa Trời. Nhiều câu chuyện ngụ ngôn của Chúa Giê-su đã đưa ra một cái nhìn mới mẻ về những điều răn này để chống lại những giải thích sai lầm đã nảy sinh theo thời gian.

Ngoài việc cung cấp các quy tắc hợp lý để sống, Kinh thánh giải thích lý do tại sao Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những quy tắc này, cho chúng ta những cơ sở để lý luận.

Tại sao bạn nên làm theo chỉ dẫn của Đức Chúa Trời? Kinh thánh có nhiều câu chuyện về những người đã làm hoặc không làm và hậu quả của hành động của họ.

Trong lá thư thứ hai gửi cho Ti-mô-thê, Phao-lô viết rằng cả : Kinh thánh đều là bởi lời Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành.(2 Ti-mô-thê 3:16)

3. Đọc Kinh Thánh cải thiện hành vi của bạn.

Cuộc khảo sát trực tuyến trên 100.000 người, các phân tích thống kê của họ cho thấy rằng, việc kiểm soát các yếu tố khác - chẳng hạn như tuổi tác, giới tính, đi nhà thờ và cầu nguyện - những Cơ đốc nhân đọc Kinh thánh bốn ngày trở lên mỗi tuần có tỷ lệ đời sống hành vi tích cực rất cao.

Đọc Kinh thánh thường xuyên hơn không chỉ giúp bạn ít có hành vi mạo hiểm hơn mà còn làm tăng khả năng bạn chia sẻ đức tin của mình và môn đồ hóa người khác. Những Cơ đốc nhân đọc Kinh thánh ít nhất bốn ngày một tuần có nhiều khả năng chia sẻ đức tin của họ hơn hai lần (230%) so với những Cơ đốc nhân đọc Kinh thánh ít thường xuyên hơn.

4. Đọc Kinh thánh giúp bạn đến gần Chúa hơn.

Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài cho chúng ta theo nhiều cách, kể cả thế giới xung quanh chúng ta. Như Phao-lô đã viết, bởi các sự trọn lành của Ngài mà mắt không thấy được, tức là quyền phép đời đời và bền tánh Ngài, thì từ buổi sáng thế vẫn sờ sờ như mắt xem thấy, khi người ta xem xét công việc của Ngài, cho nên họ không thể chữa mình được. (Rô-ma 1:20)

Cách chính mà Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài cho chúng ta là qua Kinh Thánh. Cựu Ước cho chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh của Ngài, yêu thương chúng ta, và mặc dù chúng ta xa cách tiếp tục chống lại Ngài. Vì muốn chúng ta được hòa giải với Ngài, hết lần này đến lần khác trong Cựu Ước, Đức Chúa Trời chứng tỏ rằng Ngài kiên nhẫn với chúng ta và thành tín giữ nhiều lời hứa của Ngài với chúng ta.

Tân Ước kể câu chuyện về Chúa Giê-xu và những ngày đầu của Hội thánh Cơ đốc. Ở phần đầu và phần cuối của phúc âm, môn đồ Giảng giải thích lý do

tại sao Tân Ước được viết ra. Mô tả Chúa Giê-xu là Lời của Đức Chúa Trời, Đấng “đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta” (Giăng 1:14). Giăng và các tác giả Tân Ước đã ghi lại một số điều Chúa Giê-xu đã nói và làm để khi đọc nó, nhưng các việc này đã chép, để cho các người tin rằng Đức Chúa Giê-xu là Đấng Christ, tức là Con Đức Chúa Trời, và để khi các người tin, thì nhờ danh Ngài mà được sống. (Giăng 20:31)

Bạn càng đọc nhiều Kinh thánh, bạn càng hiểu biết nhiều hơn về Đức Chúa Trời. Bạn càng biết rõ về Đức Chúa Trời, bạn càng muốn giao tiếp với Ngài và đi theo Ngài. Đó là giải pháp tốt nhất và bất cứ lúc nào.

Việc đọc Kinh Thánh thường xuyên có tác động tích cực đến chúng ta làm chúng ta ngạc nhiên. Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đổi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. (Hê-bơ-rơ 4:12)

Gia-cơ nói rằng đem lòng nhu mì nhận lấy lời đã trồng trong anh em, là lời cứu được linh hồn của anh em (Gia-cơ 1:21), Đức Chúa Trời phán trong Ê-sai rằng Lời Ngài sẽ không trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. (Ê-sai 55:11).

Khi bước vào năm mới này, hãy quyết tâm đọc Kinh thánh thường xuyên hơn. Đó là giải pháp tốt nhất để thực hiện, bất kỳ thời điểm nào trong năm và không bao giờ là quá muộn để bắt đầu.

Chris Bolinger

Dailystrengthforman.com

PHÁO HOA CUỘC SỐNG

Ê-phê-sô 2:14; 2:12–18

Ngài là sự bình an của chúng ta. - Ê-phê-sô 2:14

Vào đêm giao thừa, khi pháo hoa tầm cao được bắn lên ở các thành phố và thị trấn trên thế giới, âm thanh phát ra là có chủ đích. Các nhà sản xuất cho biết, về bản chất, pháo hoa rực rỡ nhằm phân chia bầu không khí theo nghĩa đen. Các tiếng nổ “lặp lại” có thể phát ra âm thanh to nhất, đặc biệt là khi nổ gần mặt đất.

Rắc rối cũng vậy, nó có thể bùng nổ trong tâm lòng, tâm trí và gia đình của chúng ta. “Pháo hoa” cuộc sống: những xung đột gia đình, nan đề trong mối quan hệ, khó khăn trong công việc, căng thẳng tài chính, thậm chí là sự chia rẽ trong hội thánh... giống như những vụ nổ làm rung chuyển bầu không khí cảm xúc.

Tuy nhiên, chúng ta biết Đấng nâng đỡ mình trong sự xáo trộn này. Phao-lô viết trong Ê-phê-sô 2:14: Đấng Christ là “sự bình an của chúng ta”. Khi chúng ta ở trong sự hiện diện của Chúa, sự bình an Ngài lớn hơn bất kỳ sự chia rẽ nào, làm dịu tiếng ồn của mọi lo lắng, tổn thương hay bất hòa.

Điều này được đảm bảo chắc chắn cho người Do Thái lẫn dân ngoại. Họ từng sống “không có hy vọng, không có Đức Chúa Trời” (c.12). Bây giờ, họ phải đối mặt với mối đe dọa bắt bớ và chia rẽ nội bộ. Nhưng trong Đấng Christ, họ được đến gần Ngài, qua đó đến gần nhau bởi dòng huyết của Ngài. “Vì Ngài là sự bình an của chúng ta, Ngài đã kết hợp cả hai nhóm thành một, phá đổ bức tường ngăn cách vốn gây thù địch” (c.14).

Khi chúng ta bắt đầu năm mới, với những mối đe dọa về tình trạng bất ổn và chia rẽ đang âm ỉ phía chân trời, hãy quay lưng lại với những thử thách ồn ào của cuộc sống để tìm kiếm Sự Bình An vĩnh cửu. Ngài làm yên lặng những rối rắm, và chữa lành chúng ta.

“Pháo hoa” nào đang phá vỡ cuộc sống bình yên của bạn? Khi bạn trao những điều đó cho Chúa qua lời cầu nguyện, bạn cảm thấy bình an ra sao?

Lạy Chúa là Đấng An Ủi, khi những pháo hoa của cuộc sống khiến con đau buồn và bất an, xin kéo con đến với sự bình an của Ngài.

Patricia Raybon (hoithanhvuonnhoad.com)

THEO DẤU CHÂN CHÚA

Chương 11

Donald Marsh, hiệu trưởng trường đại học Lincoln, đang cùng với Mục sư Henry đi bộ về nhà.

- Tôi đã đi đến một kết luận, mục sư à!

Donald nói với một giọng nói chậm rãi.

- Tôi đã tìm ra thập tự giá của tôi. Cây thập tự đó rất nặng, tuy vậy tôi vẫn nhận lấy nó. Bài giảng của mục sư hôm nay làm cho tôi thấy rõ điều mà bấy lâu nay tôi còn mù mờ. Đáng lý tôi phải làm điều đó từ lâu rồi, nhưng... tôi chẳng biết làm thế nào để có kết quả. “Chúa Giê-xu sẽ làm gì ở địa vị của tôi?” Tôi đã hỏi câu này nhiều lần kể từ khi tôi hứa nguyện. Tôi cứ tưởng rằng Chúa Giê-xu sẽ ở với tôi trong các công việc của riêng tôi một cách giản dị, ngày hai buổi làm bè bạn với “văn chương”, “đạo đức” và “triết học”. Đó là những môn học trong các trường đại học mà tôi phải đảm nhiệm. Trong khi đó, tôi đâu biết rằng Chúa Giê-xu còn làm những việc lớn hơn và những việc Chúa làm cũng có thể là những việc tôi không muốn làm. Nó đụng đến quyền lợi cá nhân của tôi nên cũng làm tôi khốn khổ không ít. Do đó, tôi hết sức kính sợ khi Ngài thực hiện công việc Ngài trên đời sống tôi...

- Vâng, tôi biết, tôi biết thập tự giá của mỗi người thường làm cho họ kính sợ nếu họ không hiểu cách sâu nhiệm về thập tự giá của chính Chúa Giê-xu, Đấng đã chết thay cho họ.

- Mục sư Henry à! Tôi thấy tôi và ông đều là những công dân của một cộng đồng đầy đầy tội lỗi, nhưng chúng ta lại trốn tránh trách nhiệm của một công dân đối với cộng đồng của mình, tôi thấy hổ thẹn hết sức khi nhìn ra những người xung quanh chưa nhận biết Cứu Chúa Giê-xu, linh hồn họ còn đang vùi vẩy trong tội lỗi, họ sống trong sự tham nhũng, vô nguyên tắc... Thế nhưng, tôi chưa góp được phần nào để giúp đỡ họ nhìn thấy thực trạng của mình. Ông thấy không, ngay trong thành phố Raymond của mình chứ đừng nói đâu xa, các công nhân viên chức, các ông chủ tai to mặt lớn đều cùng một giuộc, một bè tham nhũng, bóc lột sức lao động khốn khổ của người dân lao động. Chúa Giê-xu sẽ

làm gì trước cuộc sống bất công và tội lỗi này? Tôi không dám trả lời thành thật cho câu hỏi ấy, e rằng tôi nói suông chăng!

- Vậy, kế hoạch của giáo sư là gì?

- Tôi sẽ cố gắng tham gia vào cuộc bầu cử sắp tới, đi đến các hội nghị tuyển chọn ứng cử viên, dùng uy tín của mình tuyên truyền ảnh hưởng đến những cơ quan, tổ chức có quyền hạn trong cuộc bầu cử hãy chọn lựa những người tốt, có phẩm chất đạo đức, sống lương thiện và liêm khiết vào Ủy ban liên bang. Kêu gọi mọi người hãy thanh tủy, gạt bỏ những tay lương gạt, hối lộ, thủ đoạn chính trị... ra khỏi ủy ban. Trước đây, tôi nghĩ rằng tôi không thể làm nổi điều đó. Nhưng kể từ khi tôi hứa nguyện với Chúa, tôi cảm thấy tôi sẽ làm được. Tôi tin Chúa Giê-xu cũng sẽ làm như vậy. Tôi thấy ghê tởm khi phải tiếp xúc với những vấn đề chính trị, xã hội của thành phố này. Tôi vốn thích sống yên lặng, an phận, nhưng sự kêu gọi của Chúa đến với tôi quá rõ ràng rồi, tôi nhận được sự thúc giục phải thực hiện kế hoạch mà tôi vừa nói cho ông nghe đây, Vì thế, tôi cảm thấy đã đến lúc mình phải hành động, không thể trốn tránh vào đâu được. Đã đến lúc tôi cũng phải vác thập tự giá mình bước theo dấu chân Chúa Giê-xu thôi.

- Tôi cũng có tâm trạng như ông, ông Donald à!

Mục sư Henry cười buồn:

- Tôi cứ cho rằng mình là mục sư thì không nên dính dáng gì đến bên ngoài nhà thờ nữa, cứ yên phận với chức vụ hiện tại của mình. Sự suy nghĩ ấy đã khiến tôi trốn tránh trách nhiệm của mình đối với cộng đồng, đối với Tổ quốc. Núp sau những tình cảm lịch sự và nhạy bén, tôi xuất đầu lộ diện như một kẻ hèn nhát lẩn tránh bổn phận của một công dân đúng nghĩa. Tôi không quen với những lẽ lối của đời sống chính trị của thành phố này. Tôi lại càng e ngại khi phải tiếp xúc với nó. Tôi chưa bao giờ tham gia vào các hoạt động đề cử ứng cử viên tốt trong các cuộc bầu cử trước. Lần này, tôi sẽ mạnh dạn tranh đấu cho quyền lợi của quần chúng để góp phần xây dựng thành phố có cuộc sống thanh sạch hơn. Tôi sẵn sàng chịu khổ để đến sống, làm việc, và hầu việc Chúa tại Rectangle trong quãng đời còn lại của tôi. Tôi sẽ sống trong các khu nhà ổ chuột với một cuộc sống giản dị, thanh bần. Tôi thấy làm điều ấy còn dễ hơn là lao mình vào một cuộc cải cách thành phố mình đang sống, một thành phố đã và đang bị rệu rã, gái mại dâm đè nặng bấy lâu nay. Tôi biết sẽ phải trả giá cho điều tôi quyết định, nhưng cũng như ông, tôi không thể trút bỏ được trách

nhiệm của mình. Trả lời cho câu hỏi “Chúa Giê-xu sẽ làm gì?” trong trường hợp này không làm tôi thoả mãn, ngoại trừ khi tôi nói Chúa Giê-xu muốn tôi hành động theo tiêu chuẩn đạo đức của một công dân Cơ Đốc.

- Chúng ta không cần phải hành động đơn độc trong công việc này, thưa mục sư! Cùng với những người đã hứa nguyện, chúng ta sẽ có đông bạn bè họp lại thành sức mạnh để hành động có hiệu quả hơn. Chúng ta hãy tổ chức những cuộc họp mặt đông đảo các Cơ Đốc nhân với chủ đề chống tham nhũng và rượu mạnh. Đồng thời, chúng ta khuyến khích những Cơ Đốc nhân có đời sống tốt và có năng lực làm ứng cử viên vào cuộc bầu cử sắp tới, chúng ta hãy bước vào cuộc tuyển chọn ứng cử viên cho cuộc bầu cử ngay đi. Chúa Giê-xu sẽ sử dụng sự khôn ngoan trong vấn đề này. Chúng ta hãy làm những công cụ tốt, những phương tiện tốt cho Chúa Giê-xu thực hiện kế hoạch lớn lao của Ngài. Nếu chúng ta muốn vác thập tự theo Chúa, thì chúng ta hãy can đảm dần bước vào công việc càng nhanh càng tốt.

Henry lắng nghe ý kiến của Donald, ông tỏ vẻ tán thành lắm. Cả hai đi bên nhau chậm rãi và tiếp tục bàn bạc, thảo luận thêm vấn đề một lúc lâu nữa. Đến ngã tư đường, họ bắt tay tạm biệt nhau. Đến ngày thứ ba, Donald đến phòng làm việc của Henry, hai người hội ý triển khai kế hoạch như đã bàn luận. Họ quyết định sẽ tổ chức buổi họp để chọn ứng cử viên vào ngày thứ sáu.

Thứ sáu đến, cuộc họp được tiến hành. Người dân Raymond sẽ không quên được buổi họp lạ kỳ ấy. Nó chẳng giống bất cứ một cuộc họp chính trị nào đã được tổ chức trước đây tại Raymond. Các viên chức đặc biệt được đề cử gồm có: thị trưởng hội đồng thành phố, cảnh sát trưởng, thư ký thành phố và thủ quỹ thành phố.

Nhật báo “Tin Tức Hằng Ngày” buổi chiều trong số phát hành ngày thứ bảy đã đăng một bài đầy đủ về buổi họp lựa chọn ứng cử viên đó. Trong bài xã luận có những đoạn gây sự chú ý của độc giả: “...Trong lịch sử Raymond, chưa có một hội nghị tuyển lựa ứng cử viên nào giống như buổi hội nghị này. Nó đã gây sự bất ngờ đến ngạc nhiên cho các chính trị gia - những người đã có thói quen thi hành các công tác của thành phố như là giải quyết công việc cá nhân họ, tùy thuộc vào ý chủ quan của họ. Họ xem những người lao động như một công cụ sản xuất biết nói mà thôi. Một sự bất ngờ nữa đến với các tay tai to mặt lớn có

chân trong nội bộ uỷ ban cũ, là lần này có một số lớn công dân của Raymond là những thường dân bình thường chưa hề tham gia công tác gì của thành phố, hôm nay đã lọt vào hội nghị đề cử ứng cử viên và đã kiểm soát hội nghị đó một cách trôi chảy, chọn lựa ra được một số người có tư cách đạo đức tốt để đề cử vào cuộc bầu cử sắp tới.

... Hiệu trưởng Donald của trường Đại học Lincoln - một người trước đây chưa từng bước vào một hội nghị tuyển chọn ứng cử viên nào cả. Gương mặt ông ta cũng chưa một lần nào được giới chính trị gia biết đến... thế mà hôm nay đã xuất hiện nổi bật trong buổi hội nghị, ông đã đọc một bài diễn văn lưu loát và được nhiều người vỗ tay tán thưởng.

Nhiều người hỏi nhau “Ông ấy là ai thế?” gây nên sự bàn tán xôn xao trong buổi hội nghị. Nhiều người đã giữ chức vụ trước đây lãnh đạo thành phố, lãnh đạo tiểu bang hôm nay không được người ta đề cử lại. Rõ ràng người ta không tin nhiệm họ nữa. Thành viên của Hội thánh Raymond có mặt trong buổi hội nghị cũng khá đông. Tiêu biểu như: Mục sư Henry, Milton Right, Alexander Powers, các giáo sư Brown, Willard, Park, Donald của đại học Lincoln. Cũng có mặt bác sĩ West. Bên cạnh đó, còn có mặt một số con cái Chúa ở các Hội thánh khác. Chẳng hạn như George Main của Hội thánh Pilgrim, Dean Ward của Hội thánh Holy Trinity và một số thương gia ở các Hội thánh nhỏ lân cận. Các Cơ Đốc nhân trong buổi hội nghị tỏ ra đồng tình hiệp ý khi chọn lựa, đề xuất những người tốt vào danh sách ‘những người có khả năng được đề cử vào hội đồng Uỷ ban’ chuẩn bị cho cuộc bầu cử sắp tới”.

Nhật báo “Tin Tức Hằng Ngày” kêu gọi công dân hãy phát huy vai trò của mình, loại trừ những người buôn bán rượu mạnh và thuốc lá đã được đề cử vào danh sách. Tờ báo còn đăng cả một bài xã luận nói về tầm quan trọng và sự cần thiết của một nền hành chính thành phố trong sạch, ngay thẳng, có năng lực, đáp ứng nhu cầu cho công dân. Hãy tiến hành một cách cụ thể ngay từ mạng lưới địa phương công việc loại bỏ những phần tử buôn bán rượu mạnh, thuốc lá, bọn hối lộ, bòn rút công quỹ, bọn bóc lột bất lương, bất tài... ra khỏi danh sách ứng cử viên. Hãy xây dựng lại cuộc sống thành phố, từ bỏ sự lộn xộn cũ, thiết lập nên nền trật tự mới, nền hành chính mới, có uy tín cho người dân thành phố từ những lá phiếu chân chính trong cuộc bầu cử sắp đến.

Không một chút e dè, tờ “Tin Tức Hằng Ngày” công khai ủng hộ phong trào chọn lựa ứng cử viên xứng đáng, góp phần chuẩn bị cho cuộc bầu cử có kết quả tốt: “...Chúng tôi sẽ ra sức thực hiện những công việc mà chúng tôi có khả năng và quyền hạn thực hiện, nhằm góp thêm tiếng nói ủng hộ những người được đề cử có chọn lựa, sàng lọc trong buổi hội nghị vừa qua. Chúng tôi kêu gọi các Cơ Đốc nhân, các viên chức yêu chuộng lẽ phải, yêu mến sự công bằng và đạo đức tốt hãy cộng tác với chúng tôi, sát cánh với hiệu trưởng Donald cổ động, vận động công dân thành phố thực hiện đúng nghĩa quyền công dân của mình”.

Hiệu trưởng Donald đọc bài xã luận và thầm cảm ơn Chúa về ông chủ bút Edward Norman. “Chúa đã sử dụng Edward khởi đầu cho công việc Ngài sẽ làm tại Raymond này” Donald tự nhủ. Đồng thời, ông cũng hiểu rằng những tờ báo khác ở Raymond đang đứng về phía những người bảo thủ, những kẻ nhận hối lộ trong guồng máy làm việc cũ của thành phố. Ông không lường trước được kết quả hoặc hậu quả của cuộc tranh đấu nghiêm trọng sắp tới đây trong nội bộ thành phố sẽ như thế nào. Trước mắt, ông đã thấy rõ sự lỗ lã to lớn và công khai của tờ “Tin Tức Hằng Ngày” kể từ khi hoạt động của nó được quản lý bởi tiêu chuẩn “Chúa Giê-xu sẽ làm gì?” Đối với Edward - chủ bút tờ báo, ông đã nhìn thấy và chấp nhận thực hiện tiêu chuẩn đó cho dù lỗ lã trong công việc kinh doanh. Nhưng ông muốn tận dụng phương tiện và công việc Chúa cho ông để góp phần cải cách một nếp sống đạo đức mới cho công dân thành phố mà ông đang cư ngụ.

Đối với vùng Rectangle trong tuần lễ đầy biến động đó, cũng đã dâng cao cơn thủy triều về đời sống thánh sạch, thiêng liêng hơn, loại bỏ dần nếp sống xấu xa, xô bồ. Rachel và Virginia thường xuyên đến đó mỗi đêm cộng tác lo công việc Chúa với Giáo sĩ Gray. Virginia cầu nguyện xin Chúa giúp cô biết sử dụng tiền bạc của cô đẹp ý Ngài. Cô nhìn thấy mọi của cải vật chất đời này dù quý báu đến đâu cũng không thể sánh bằng một đời sống con người được tái sanh, một linh hồn con người được cứu rỗi. Cô cảm thấy hạnh phúc tràn trề khi biết được những đời sống thô lỗ, hung bạo, nghiện ngập bấy lâu nay, giờ đã được biến đổi cách kỳ diệu, trở nên những đời sống hiền lành, yêu mến Chúa. Virginia cứ ngợi khen Chúa mãi về quyền phép lạ lùng của Ngài. Chẳng hạn như chính đời sống của Rollin Page, em trai cô. Rollin đã thường xuyên đến dự tất cả các buổi nhóm ở Rectangle kể từ ngày anh bước lên tin Chúa trong đám người

lam lũ tại căn lều của Gray. Đời sống anh đã được Chúa thay đổi rất nhiều. Anh đã bỏ uống rượu và thôi lui tới các phòng trà, hộp đêm. Cuộc sống của anh trở nên trầm lặng. Rachel cảm biết điều đó nhưng nàng vẫn không tỏ thái độ thân thiện gì với anh khác hơn trước đây. Rollin không còn tránh mặt Rachel nhưng anh thu mình lại, như chờ đợi một điều gì đó. Có lẽ anh muốn lập lại mối quan hệ với Rachel, anh nghĩ rằng Rachel biết sự thay đổi trong nếp sống của anh. Anh hi vọng sẽ có cơ hội để nói chuyện với Rachel về mọi điều Chúa đã làm trên đời sống anh. Còn Rachel thì mãi bận lo lắng tìm cách truyền rao Đạo Chúa cho mọi người chưa biết Ngài sớm trở về với Ngài, nên cô chưa có dịp nói chuyện riêng với Rollin.

Cả Rachel lẫn Virginia đều cư mang những linh hồn hư mất. Họ đã tuôn đổ nước mắt hàng đêm để cầu nguyện xin Đức Thánh Linh đồng công với họ trong công tác dắt đưa những linh hồn hư mất về với Chúa. Trong tình hình chung, Rachel và Virginia đều mong muốn cuộc bầu cử sắp tới được thành công với những người có lương tâm tốt đã được nhiều người chọn lựa, đề nghị trong hội nghị vừa qua. “Nếu những người có đạo đức tốt mà lại là những Cơ Đốc nhân nữa có chân trong bộ máy chính quyền của tiểu bang, liên bang thì hi vọng các quán rượu mạnh, các tệ nạn xã hội tại nước Mỹ tự do này sẽ sớm được xoá sổ”. Rachel và Virginia đồng ý tưởng như vậy.

Chiều thứ bảy, khi Virginia vừa bước ra khỏi nhà, định đến tìm Rachel để bàn bạc về những kế hoạch mới của cô, bỗng có một chiếc xe ngựa trờ tới đỗ xích trước mặt cô. Ba người bạn trong giới thượng lưu của cô muốn mời Virginia đi tham dự buổi hoà nhạc ở ngoài trời tại một công viên xinh xắn gần đại lộ.

- Virginia, suốt thời gian qua bồ làm việc ở đâu mà ân mình kỹ thế? - Một cô gái vui tính trong ba người bạn vỗ vai Virginia và hỏi cách tò mò.

- Bọn mình nghe đồn bồ đang làm công việc trình diễn thời trang cho một công ty nào đó hả? Lương bổng chắc hậu hỉ lắm hén?

Cô gái thứ hai trong số ba người lại hỏi và nhìn Virginia cách soi mói.

Virginia tức đỏ mặt khi nghe các bạn chất vấn, mĩa mai mình như vậy. Thế nhưng, sau một lúc do dự, cố trấn tĩnh lại và chậm rãi thuật tỉ mỉ những công việc cô đã làm trong thời gian qua cho các bạn nghe. Họ không ngờ rằng chính người bạn gái Virginia tiêu thư ngà ngọc của họ lại dám dấn thân xuống

Rectangle. Dần dà, họ hiểu ra sự việc và mục đích cao cả của Virginia, họ tròn mắt cảm phục cô, lộ vẻ đồng tình và hưởng ứng công việc của cô.

Cô gái thứ ba trong số họ đưa ra cho Virginia một đề nghị bất ngờ:

- Mình đã nghe nhiều về Rectangle. Đó là nơi nhơ bẩn và tội lỗi ghê gớm lắm phải không? Mình đề nghị này nè, Virginia dẫn bọn mình xuống thăm những khu nhà ổ chuột ở Rectangle một chuyến đi! Chắc là vui lắm nhỉ? Hay là chúng ta đi ngay chiều nay đi Virginia?

- Vâng, mình sẽ dẫn các bạn đến đó.

Giọng Virginia chùng xuống:

- Nhưng nếu các bạn đến đó chỉ vì ham vui và tò mò thôi, thì chắc chắn tôi không đi đâu! Một khi đã đến đó rồi thì các bạn phải tuân thủ và.. thực hiện mệnh lệnh của hướng dẫn viên này đây nhé!

Virginia vừa nói vừa bước đến ngồi vào bên cạnh các bạn cô và chuyển xe ngựa chuyển hướng về Rectangle.

Chương 12

“Chớ tưởng rằng Ta đến để đem sự bình an cho thế gian... Ta đến để phân rẽ con trai với cha, con gái với mẹ, dâu với bà gia, và người ta sẽ có kẻ thù nghịch, là người nhà mình.”

“Ví thử các người làm theo điều Ta dạy, thì các người là bạn hữu Ta.”

- Bọn mình có cần mời một cảnh sát cùng đi xuống Rectangle không nhỉ?

Một bạn gái của Virginia nửa đùa nửa thật hỏi các bạn mình.

- An ninh trật tự ở đó không đảm bảo lắm đâu, mình được biết như thế mà!

Virginia trấn an bạn:

- Ô, không sao! Đừng quá lo như thế!

- Nè, Virginia, mình nghe rằng, cậu Rollin đã trở lại Đạo phải không?

- Vâng, Rollin đã đến với Chúa Giê-xu tại Rectangle vào tháng trước.

Virginia trả lời một cách chậm rãi, ánh mắt đăm chiêu.

- Bọn mình nghe bạn bè bảo rằng Rollin còn đi đến các họp đêm cũ để giảng đạo, thuyết phục người khác tin Chúa. Thật là ngộ! Điều ấy có đúng không Virginia?

Virginia mãi đuổi theo suy nghĩ nào đó nên lơ đãng không nghe cô bạn hỏi. Xe queo vào một con đường gồ ghề, bắt đầu vào địa phận Rectangle. Các cô bạn của Virginia cũng bắt đầu cảm thấy căng thẳng bởi cảnh vật, màu sắc, âm thanh hỗn độn chung quanh. Họ im lặng đưa mắt quan sát những khu nhà ổ chuột san sát nối dài ở hai bên đường đi.

Chiếc xe ngựa kiểu cách, thanh lịch dành cho giới thượng lưu đi vào các ngõ ngách đen đúa, dơ bẩn, hôi thối pha lẫn mùi rượu bia rẻ tiền hăng hắc, nồng nặc tạo cảm giác buồn nôn, đã gây nên sự tò mò của đám người lao động dọc hai bên đường. Họ giương mắt tò mò nhìn chằm chằm khiến các cô khó chịu hết sức. Thay vì là khách du lịch chủ động, họ lại trở nên những người sang trọng lạc loài giữa đám người bản thổ và tò mò vây quanh chiếc xe ngựa khiến họ tỏ vẻ bất mãn và sợ hãi.

- Có lẽ chúng ta phải quay về Raymond càng nhanh càng tốt! - Cô bạn ngồi sát Virginia cầu vào sườn Virginia.

- Sao thế? - Virginia tròn mắt.

- Kinh dị quá! Người ta đồn về Rectangle không sai!

Cỗ xe ngựa trờ tới trước một quán rượu nổi tiếng quậy phá. Đó là một ổ chứa gái mãi dâm và cờ bạc. Đường phố ngay trước quán thì hẹp mà người thì quá đông. Do đó, xe phải chạy thật chậm. Virginia lắng tai nghe một giọng hát ai oán của một thiếu nữ từ trong quán rượu vọng ra. Giọng hát đứt quãng, chứa đựng nỗi niềm tâm sự riêng tư nào đó. Virginia bất chợt nhìn thấy gương mặt của cô gái vừa hát. Đó chính là một trong những người đã bước lên tin Chúa ở căn lều của Gray trong đêm đầu tiên Virginia và Rachel xuống Rectangle. Virginia cảm thấy xúc động.

- Dừng lại, dừng lại!

Virginia la lên khiến cho người đánh xe giật mình ghìm vội cương ngựa lại. Virginia không chút chần chừ, bước xuống xe và lao vội về phía cô thiếu nữ vừa hát trong quán rượu.

Virginia đến nắm tay cô gái:

- Loreen!

Cô gái nhìn chằm Virginia với vẻ sợ hãi, xa lạ.

Các bạn của Virginia ngồi chết lặng trong xe ngựa vì kinh ngạc. Người chủ quán rượu nhìn hai cô gái trân trân. Trước quán rượu, trên lề đường bản thủ, những người đi đường cũng dừng chân lại tò mò quan sát cảnh tượng trước cửa quán. Họ không thể ngờ rằng một cô gái sang trọng, lịch lãm kia lại là bạn của cô gái bản thủ, rách rưới, tội lỗi trong quán rượu này. Bên ngoài, mặt trời đang chiếu những tia nắng ấm áp, êm dịu, lan toả khắp vùng Rectangle.

Cô gái Rectangle đã thôi khóc, cô đã nhận ra Virginia, và để yên tay mình trong tay của Virginia. Ánh mắt cô như van lơn và đáng thương. Virginia chợt nhớ lại hành động bộc phát ban nãy của mình. Suốt trên đoạn đường từ Raymond đến đây, Virginia không hề nghĩ đến việc sẽ gặp lại cô gái kia. Sự tình cờ đã khiến cô hành động như thế. Cô chỉ kịp nhìn thấy một con người đã được Chúa Giê-xu cứu chuộc linh hồn thoát khỏi tội lỗi rồi, bỗng hôm nay quay trở lại vũng bùn tội lỗi. Không thể được! Phải làm gì để giúp cô ấy thực sự rời xa cảnh nghiện ngập kia? Trong cô xuất hiện câu hỏi “Chúa Giê-xu sẽ làm gì?” và cô nghĩ: “chắc chắn Ngài sẽ không làm ngơ trước cô gái sắp hư hỏng kia. Bất chấp kết quả ra sao, cô vội vã lao đến cô gái ấy với ý nghĩ: “Chúa Giê-xu sẽ giúp đỡ cô trong những giây phút sắp tới”.

Bấy giờ, Virginia mới chợt đưa mắt quan sát chung quanh. Mọi người đang đổ dồn mắt nhìn cô. Cô nhớ đến các bạn gái của mình còn ngồi trong xe. Cô gọi:

- Các bạn ơi! Hãy tiếp tục đi! Đừng đợi tôi. Tôi sẽ đến thăm nhà người bạn gái này và sẽ về sau.

Virginia nói một cách cương quyết và lạnh lùng.

Các bạn gái của Virginia còn chần chừ, chưa biết tính sao trước quyết định đột ngột của Virginia.

- Đi đi! Các bạn cứ đi tham quan, tiếp tục đi! Đừng chờ tôi, trời nắng lên thì mệt lắm đấy! Nếu không gặp lại, các bạn cứ việc về thành phố trước - Virginia lại giục các bạn lần nữa.

Người đánh xe vung roi, giật dây cương cho xe ngựa chạy chậm chậm. Một trong ba cô bạn gái của Virginia nhào người ra ngoài thành xe một chút, ngoái đầu nhìn lại phía Virginia, hét lên:

- Kia, Virginia! Tại sao lại thay đổi thế này! Bạn không thể ở lại đây một mình được đâu. Bọn mình cùng ở lại để xem có thể giúp gì được cho bạn không nhé?

- Không! Không! - Virginia cũng la lên - Các bạn sẽ không giúp được gì cho mình đâu! Phiền lắm! Cứ đi trước đi mà!

Chiếc xe ngựa chạy nhanh dần, nhanh dần, khuất bóng ở khúc quanh có hàng cây điên điển ven đường. Còn lại Virginia với cô gái ban nãy cùng một số người tò mò vây quanh.

- Nè, nhà của em ở đâu hả, Loreen?

Virginia âu yếm hỏi cô gái. Nhưng cô ta lặng thinh như người câm.

- Các cô, các bác ơi! Có ai biết nhà của em này ở đâu không?

Virginia hỏi những người đứng gần đó một cách nhỏ nhẹ. Không một tiếng trả lời, nhưng ai cũng nhìn Virginia với ánh mắt cảm tình. Virginia chột hiểu. Đối với những người như cô gái này, có lẽ chẳng nơi nào được gọi là nhà cho đúng nghĩa. Thành linh, cô gái vùng khỏi tay Virginia và hét toáng lên:

- Buông tôi ra! Buông! Buông tôi ra! Đừng đụng đến tôi!

Cô ta khóc nức lên.

- Hãy để cho tôi xuống địa ngục. Đó chính là nhà của tôi. Ma quỷ đang chờ đợi tôi nơi ấy. Hãy nhìn nó! Chính nó! Quỷ đó!

Cô ta vừa khóc vừa la lên với giọng khàn khàn. Cô quay phắt người lại chỉ thẳng vào chủ quán rượu. Đám đông cười ồ lên, bàn tán. Virginia liền ôm chàng lấy cô ta:

- Loreen!

Virginia khẽ khàng:

- Em không thuộc về địa ngục, về ma quỷ đâu. Em thuộc về Chúa Giê-xu. Hãy đến với chị, chị sẽ giúp được điều gì đó cho em. Chúa Giê-xu sẽ cứu em thoát khỏi cảnh này.

Loreen ôm mặt khóc thảm thiết. Cô ôm lấy Virginia thổn thức:

- Chị ơi! Chị vẫn còn nhớ em ư?

- Loreen! Chị nhớ chứ!

Virginia lại quay sang đám đông:

- Có ai biết chỗ ông Gray đang ở không nhỉ?

- Ở đằng kia kia, cách căn lều của ông ta độ nửa cây số.

Một giọng đàn ông ồm ồm cất lên trong đám đông, chỉ hướng đi cho Virginia.

Virginia ôn tồn hỏi Loreen:

- Loreen ơi! Bây giờ em hãy đi với chị đến nhà ông Gray nhé?

Loreen run run gật đầu, nép sát vào người Virginia.

Virginia nắm tay và dắt Loreen đi bộ về phía nhà trọ của Gray.

Men rượu vẫn chưa tan trong Loreen khiến cô đi bước thấp, bước cao. Một lát sau, cô mới bước từng bước thủng thủng theo chân Virginia, mắt cô còn đăm lệt. Thật không may cho Virginia, ông bà Gray lại vắng nhà. Người giúp việc báo cho Virginia biết khi cô bấm chuông công. Con say còn bám víu trong Loreen, cô buông khỏi tay Virginia, loạng choạng và ngã sòng soài xuống ngay lề đường trước cổng nhà Gray.

Virginia không nghĩ trước tình huống này nên cô thoáng bối rối. Sau một vài giây định thần, một ý nghĩ chợt đến trong đầu Virginia: “Sao mình không dẫn Loreen về nhà mình ở nhỉ?”... “Tại sao cô gái khốn nạn, nghiện ngập, vô gia cư này lại không được mình chăm sóc mà lại phải nhờ vả đến người khác?”. “Chúa Giê-xu sẽ làm gì đối với số phận cô gái này? Ất hẳn Ngài sẽ không bỏ rơi cô ấy trong vũng bùn tội lỗi, ô như mãi. Mình là con của Ngài, mình cũng phải hành động giống Ngài đối với tha nhân nói chung, và cô gái này nói riêng”. Một cách quả quyết, Virginia cúi xuống nắm tay cô gái:

- Loreen! Hãy đứng dậy, cùng đi về nhà với chị. Bây giờ chúng ta đến ngay góc đường trước mặt kia chờ xe bus hoặc taxi để về trên Raymond.

Thoáng chút ngạc nhiên, Loreen ngồi bật dậy như một cái máy, bám theo gót Virginia đi về phía góc đường một cách ngoan ngoãn. Virginia không ngờ Loreen đã thay đổi thái độ một cách nhanh chóng như vậy. Virginia đoán rằng thế nào Loreen cũng chống đối hoặc từ chối, la hét như lúc còn ở quán rượu cho mà xem. Nhưng phản ứng của Loreen lại diễn ra ngược lại dự đoán của Virginia. Bây giờ, trong lòng Virginia lại trỗi dậy một nỗi lo mới: “Không biết bà nội có

đồng ý cho Loreen về ở nhà mình không?” Virginia e ngại tính cách quý tộc của bà Page khó có thể chấp nhận một cô gái bản thủ, nghiện ngập như Loreen.

Đi gần đến góc đường, Loreen đã tỉnh rượu dần. Cô đang rơi vào trong tâm trạng sững sờ và bàng hoàng. Cô nhìn trân trối vào khuôn mặt quý phái nhưng phúc hậu của Virginia. Cô lao đảo bước như chực ngã dúi về phía trước. Virginia buộc phải nắm chặt cánh tay của Loreen, kịp ghì lại mỗi lúc cô chệnh choạng.

Một chiếc xe bus đông nghẹt người xả khói mù mịt, khét lẹt, tấp vào góc đường đón khách, kịp chuyển trục để lên thành phố Raymond. Chật vật lắm Virginia mới tìm được hai chỗ ngồi tạm tạm nhưng rất hôi hám.

Virginia về đến nhà lúc đã quá trưa. Cô dắt Loreen bước lên từng bậc tam cấp để đi vào phòng riêng của cô. Giữa căn nhà khang trang, sạch sẽ, cô đang ngồi thờ dốc bên cạnh cô gái bụi đời, vô gia cư. Tự nhiên, cô cảm thấy tràn ngập niềm thương cảm đối với Loreen.

Bà Page đang ở phòng đọc sách sát vách phòng Virginia. Bà nghe tiếng động bên phòng Virginia, biết Virginia đã về nhưng bà không biết sự có mặt của Loreen. Bà gọi lớn:

- Virginia! Cháu về đây à? Sao trưa dữ vậy? Không đói bụng sao?

Xong, bà bước qua phòng Virginia.

- Dạ, thưa bà nội!

Virginia nói với một chút do dự:

- Cháu đến Rectangle và gặp người bạn gái này của cháu lâm vào hoàn cảnh không có nhà. Cháu đưa cô ấy về đây ở tạm với cháu một thời gian...

Bà Page liếc nhìn Virginia rồi lại quan sát Loreen từ đầu tới chân một cách kinh ngạc.

- Cháu nói rằng cô gái này là bạn của cháu? Chuyện khó tin quá! Cháu có lừa bà không đấy?

Bà Page hỏi với một giọng lạnh lùng, mỉa mai, chế nhạo khiến cho Virginia xôn xang trong lòng.

- Thưa bà! Vâng ạ! Cô này là bạn cháu. Tên của cô ấy là Loreen.

- Virginia! Cháu có biết cô gái này thuộc hạng người nào không mà cháu lại đi kết bạn với nó hử? Cháu có điên không, Virginia?

Bà Page hỏi dần từng tiếng, kèm theo những tiếng xì khinh bỉ. Bà bước lại gần Virginia.

- Dạ, cháu biết rõ cô ta là ai. Cháu biết về cô ấy tường tận hơn bà tưởng. Cô ta là một loại cặn bã của xã hội. Bà không cần phải mỉa mai gì thêm, đủ rồi bà ạ. Lúc này cô ta chưa tỉnh táo cho lắm. Nhưng cô ta cũng là con cái Đức Chúa Trời, cháu không thể bỏ mặc anh em, chị em mình. Chính cháu đã nhìn thấy cô ta quỳ gối ăn năn tin nhận Ngài ở Rectangle. Và cháu cũng đã nhìn thấy lửa địa ngục đang vươn những ngón tay đầy móng vuốt gớm ghiếc để bắt giữ cô ta lại. Trong tình thương và ân điển của Đấng Christ, cháu cảm thấy mình cần phải hành động thế nào để giúp đỡ, vực cô ta ra khỏi sự bất bớ, cảm dỗ của quyền lực tối tăm. Thưa bà! Chúng ta xưng mình là con cái Đức Chúa Trời thì chúng ta phải biết yêu thương, đùm bọc anh em, đồng loại mình. Cô gái này cũng là vật tạo của Chúa như chúng ta, nhưng lại rơi vào hoàn cảnh nghèo khổ, lạc loài, không nhà cửa, không chốn nương thân, đã có lần cô mở lòng tiếp nhận Chúa, bữa nay lại lâm vào tình trạng sa chân xuống hố sâu tội lỗi, có thể dẫn đến hư mất đời đời trong hoả ngục. Cháu nghĩ nhà mình dư dả, có thể san sẻ cho cô ấy, nên cháu đem cô ấy về đây, tất nhiên là cháu đã nghĩ đến việc chính cháu sẽ tự lo liệu cho cô ấy, xin bà chớ bận lòng”.

Bà Page nhìn Virginia với tia mắt nhoáng lửa, bà nghiêng răng ken két, ghen ghét. Bà tức tối đến tím cả mặt. Hành động của Virginia đã làm cho bà giận dữ, bà không thể chấp nhận việc đưa cháu quý tộc của bà lại đi bè bạn thân mật, bao bọc, che chở cho thứ rác rến ngoài đường như cô gái lạ mặt bản thủ kia. Tất cả những điều này mâu thuẫn với đạo đức xã hội của gia đình quý tộc thượng lưu của dòng họ con trai bà. Bà chỉ muốn Virginia làm bạn, quan hệ với những người giàu sang, có địa vị, quyền thế trong xã hội mà thôi. Làm sao bà có thể tha thứ cho hành động ngông cuồng của cháu gái bà? Trong nhà cháu gái bà - một biệt thự sang trọng thế kia, lại chứa một đứa con gái bản thủ, cũng có thể cô ta là hạng gái bán trôn nuôi miệng cũng nên... thì bà sẽ khó trò chuyện, giao thiệp với những ông, những bà quý phái bè bạn của gia đình bà, hoặc những tay làm ăn trong giới kinh doanh của bà. Họ sẽ khinh bà khi họ trông thấy đồ rác rến thôi tha kia! - Bà Page lầm nhảm những ý nghĩ đang đầy ắp lòng bà!

Đối với bà Page, xã hội là quan trọng, thanh danh gia đình lại càng quan trọng hơn. Còn Hội thánh và bất cứ cơ quan nào khác thì chỉ là hàng thứ yếu mà thôi. Bà cũng rất sợ tai tiếng cho rằng nhà bà nghèo. Bà luôn luôn muốn thiên hạ gắn liền tên của bất cứ người nào trong gia đình Page của bà với từ “tỷ phú”. Bà đứng thẳng lên, nghiêm nghị bước thẳng về phía Virginia, gương mặt bà chuyển từ tím tái sang đỏ lừ, giận dữ cao độ. Virginia vòng hai tay ôm chặt Loreen và bình tĩnh nhìn thẳng vào bà nội, chờ đợi.

- Mà mày không thể làm và được phép làm điều này, Virginia à! Mày có thể đem nó đến gửi cho nhà “cứu tế phụ nữ không nơi nương tựa của thành phố”. Chúng ta có thể trả các phí tổn cho nó. Chúng ta không thể hi sinh thanh danh, tiếng tăm gia đình cho việc chứa chấp một con người như nó trong nhà.

Bà Page chỉ thẳng vào Loreen, nghiêng răng. Virginia nghe bà Page thay đổi cách xưng hô, gọi cô bằng “mày” có nghĩa là bà nội đang điên tiết lên! Từ trước đến giờ, chưa bao giờ bà gọi cô bằng “mày” cả. Dù biết rằng bà đang tức giận, Virginia vẫn bình tĩnh, không chút sợ hãi, cô nhã nhặn:

- Thưa nội! Cháu không muốn làm bất cứ điều gì khiến nội buồn. Nhưng bây giờ, trong tình cảnh này cháu xin nội cho phép cháu giữ Loreen nghỉ lại đây đêm nay, và nếu cô ấy được nội cho phép nghỉ ngơi ở đây lâu hơn nữa càng tốt.

- Vậy thì mày phải trả lời cho những hậu quả do chính mày gây ra đấy nhé!

Bà Page gằn từng tiếng, chưa nguôi tức giận cô cháu gái cứng của mình. Bà tiếp tục căn nhắc:

- Tao không thể ở chung nhà với một kẻ khốn nạn, căn bã của xã hội như cái đồ đĩ gái ấy - Bà Page đã mất tự chủ, nước mắt bà trào ra.

Virginia cố nén, cất giọng buồn rầu:

- Thưa nội, căn nhà này là của cháu. Nội ở đây với cháu thì cũng coi như là nhà của nội. Xin nội cho cháu một chút quyền đối với căn nhà này chứ. Dù bất cứ giá nào, nội có la mắng cháu thậm tệ đến đâu, cháu cũng phải hành động như vậy. Cháu tin tưởng chắc chắn rằng Chúa Giê-xu cũng hành động như thế trong địa vị của cháu. Cháu xin đứng ra gánh chịu và đón nhận mọi tai tiếng với thiên hạ. Xã hội không phải là Đức Chúa Trời của cháu. Bên cạnh linh hồn nghèo khổ này, cháu sẽ không coi sự lên án của xã hội là ghê gớm lắm đâu cả. Cháu không sợ dư luận.

- Vậy thì tôi sẽ rời khỏi nhà này cho cô muốn làm gì thì làm. Đồ bất hiếu! - Bà Page hét toáng lên, rồi bước nhanh ra khỏi phòng. Chợt, như sức nhớ điều gì, bà quay phắt người lại nhìn xoáy vào mặt Virginia, nghiêng răng:

- Cô luôn nhớ rằng cô đã cố tình đẩy bà nội của cô ra khỏi căn nhà này chỉ vì một đứa con gái ranh, say sưa đáng ghét đó nhá!

Bà Page đang bị kích động và tự ái tột độ vì quyền lực của bà bị xúc phạm. Nói xong, bà đi thẳng lên lầu, bước chân nện thành thịch trên cầu thang.

Virginia nhẹ nhàng đỡ Loreen ngồi xuống. Cô gọi người giúp việc vào săn sóc Loreen ngay. Chứng kiến cảnh đấu trí căng thẳng của hai bà cháu Virginia, Loreen ý thức rằng mình chính là tai họa cho Virginia, nên nàng sợ hãi quá và buồn rầu, khốn khổ, tinh thần rơi vào tình trạng bất ổn.

Người giúp việc đang phụ với Virginia xoa dầu, chăm sóc cho Loreen. Virginia không đoán được bà nội có bỏ nhà ra đi không. Cô nghĩ, nếu bà nội bỏ cô chỉ vì lòng ích kỷ của bà, thì cô cũng đành chịu. Cô có thể tự xoay sở cuộc sống cho cô và lo cả cho Loreen nữa. Cô có đông anh chị em đang sống ở miền Nam nước Mỹ, cô có thể đến thăm họ mỗi năm từ hai đến ba lần. Cô không sợ cô đơn, cũng không sợ nghèo khổ. Lúc này, cô cảm thấy vật chất tiền tài không quý báu và giá trị bằng một linh hồn được cứu rỗi. Càng nghĩ Virginia càng cảm thấy bình an trong lòng, dù rằng cô vừa trải qua một cuộc nói chuyện đau lòng và bất đắc dĩ nhưng cô không ân hận chút nào về hành động vừa rồi. Để Lorren nằm nghỉ, cô sửa lại nếp quần áo và bước xuống phòng ăn uống tách trà.

(dainguonsong.com)

*** Thông báo : kể từ số báo 79, chúng tôi sẽ tạm dừng bài Theo Dấu Chân Chúa, quý vị có thể tìm nghe tiếp trên trang **dainguonsong.com** hoặc đọc tiếp trên ebook chúng tôi gửi qua email. Thay vào đó, chúng tôi sẽ đăng bài đọc nhiều kỳ trích trong Quyển Hồi Ký của ông bà mục sư quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Xin thông cảm về sự thay đổi này, và mời quý vị theo dõi bài viết Hồi Ký trong kỳ sau!

Nhóm Sức Mới

Đố Kinh Thánh số 78

Câu 1: 2 điểm . Điền vào chỗ trống

“ Ai yêu mến anh em mình thì ở trongNhưng ai ghét anh em mình thì ở trong”

Câu 2: 1 điểm. Tìm nhân vật Kinh Thánh theo miêu tả sau:

Đây là một vị hoàng tử, con của vua Y-sơ-ra-ên. Anh ta có một người bạn rất thân và hết mực yêu mến người bạn này. Kinh thánh miêu tả rằng: anh ta yêu mến người bạn đó như mạng sống mình, sẵn sàng làm mọi thứ để bảo vệ bạn mình, ngay cả khi phải chống đối với vua cha.

Câu 3: Tìm địa chỉ câu Kinh Thánh sau:

“Hỡi các con cái bé mọn, chớ yêu mến bằng lời nói và lưỡi, nhưng bằng việc làm và lẽ thật.”

Câu 4: 2 điểm. Tìm đáp án đúng điền vào chỗ trống:

“Vậ.....là sự làm trọn luật pháp.”

- a. Sự công bình
- b. Sự chân thành
- c. Sự yêu thương
- d. Sự tha thứ

Câu 5: 2 điểm

“Nhược bằng con có tại nơi con vật kẻ lân cận cầu xin, thì chớ nói với người rằng: Hãy đi và trở lại, ngày mai ta sẽ cho”

Câu Kinh Thánh trên nhắc nhở hành động nào chúng ta không nên có khi gặp người cần giúp đỡ?

- A. Tiếc của, không muốn giúp đỡ
- B. Trì hoãn làm việc lành khi có cơ hội
- C. Bực bội khi người khác hỏi sự giúp đỡ của mình
- D. Nói dối để tránh phải giúp đỡ

Câu 6: 2 điểm

“Nếu ai có của cải đời này, thấy anh em mình đang cùng túng mà chặt dạ, thì lòng yêu mến Đức Chúa Trời thế nào ở trong người ấy được.”

Hãy cho biết đối tượng được miêu tả trong câu Kinh Thánh trên, họ có gì và không có gì?

Thời hạn : 20.02.2021

Liên Nguyễn

THÔNG BÁO :

Kính mời Quý Tín Hữu và đồng hương Việt Nam đến tham dự

Lễ Thờ Phụng Chúa & Mừng Xuân Tân Sửu 2021

sẽ được Hội Thánh Tin Lành Việt Nam tại Thụy Sĩ lần lượt tổ chức vào:

Chúa Nhật 07.02.2021, từ 13h-14h tại Lausanne.

Chúa Nhật 14.02.2021, từ 13h-14h tại Aarau.

Chúa Nhật 21.02.2021, từ 13h-14h tại Genève.

Chúa Nhật 28.02.2021, từ 13h-14h tại St. Gallen.

Tổng kết ngân quỹ 2020:

Tồn năm 2019 : 1736.60 CHF

Thu năm 2020 : 540.00 CHF

Chi năm 2020 : -1695.30 CHF (xem chi tiết bên dưới)

Tồn quỹ : **581.30** CHF

** Những chi phí trong năm :

- Mua máy in và 3 bộ mực : 1327.30 CHF (máy in cũ sử dụng hơn 5 năm)

- Gửi báo qua bưu điện: 68 CHF (do Covid nên năm nay chi nhiều hơn)

- Quà cảm ơn , quà đồ Kinh Thánh cả năm : 300 CHF

Cảm tạ ơn Chúa đã cho báo Sức Mới vẫn được phát hành và gửi đến quý vị dù chúng ta bị nhiều giới hạn trong sự nhóm họp, không được gặp gỡ thông công như trước.

Chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý vị qua sự góp phần về kinh phí, bài viết, tham gia đồ Kinh Thánh, hợp tác trong việc soạn báo và gửi báo.v.v... để báo Sức Mới được tiếp tục phát hành đến ngày hôm nay. Xin Chúa ban ơn, thêm sức cho mọi việc chúng ta đang làm để góp phần phục vụ Chúa trong Hội Thánh!

Nhóm Sức Mới

Liên Lạc: Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@ymail.com

www.facebook.com/sucmoi

LỜI CHÚC ĐẦU XUÂN

Sáng tác: Bích Vân

Ồ vui thay xuân năm nay tràn bao câu nói tiếng cười, ngàn hoa
lá khoe màu thắm tươi. Đông vừa đi, xuân vừa sang với bao
câu hát tiếng đàn. Một năm mới phước ân Chúa ban. Lòng mừng
vui vì năm nay đời đã có Giê-xu rồi, mọi u tối, lo buồn sẽ trôi.
Giê-xu Christ, Vua mùa xuân, Đấng ban ơn phước cho đời, và ban
yên vui cho mọi người. Này anh ơi! Năm mới đến kia rồi, đón xuân
về mình hãy chúc nhau: Chúc an bình, và chúc cho tiếng cười
mãi không thôi, một năm mới vui tươi, phước ân. Và hãy
chúc Giê-xu ở bên hoài, những u buồn ngày xưa sẽ phai. Chúc nhau
mọi điều ước mơ sẽ được Chúa ban cho, và hãy chúc Happy New Year.

“Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Sức Mạnh,

Đất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,

Đi mà không mòn mỏi.”

Ê-sai 40 : 31

Địa điểm Thờ Phụng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieuxseux, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý: Ngày và giờ thờ phụng Chúa xin liên lạc với Mục sư.

Địa chỉ : Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin de la Scierie 45F, 2504 Biel/Bienne.

Tel. 032 365 33 36

Natel: 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguồn-sông.com